

[Hans Hansen.]

Byggevedtægt, der skal godkendes af Indenrigsministeren. Herved bliver det lettere at følge med Udviklingen, idet Byggevedtægtens Bestemmelser, det være sig af teknisk eller konstruktiv Art, kan ændres administrativt. Af Forhandlingerne i det andet høje Ting fremgaar det, at en saadan Byggevedtægt er vedtaget af Københavns Kommunalbestyrelse. Den ligger for Øjeblikket i Indenrigsministeriet og har efter fremsat Ønske været forelagt Folketingets Udvalg.

Den i § 11 foreslaaede Inddeling af Kommunen i 4 Grundkredse er en Videreførelse af den Inddeling, der er foretaget ifølge hidtidige Lov- og Vedtægtsbestemmelser om København inden for Voldene, Forstæderne og de indlemmede Distrikter. Denne Inddeling fastlægger Omraaderne for de i Kapitel 10 givne Bestemmelser om Bebyggelsens Omfang og Indretning.

Lovforslagets § 12 giver Kommunalbestyrelsen Adgang til at bestemme, at nærmere angivne Omraader skal være forbeholdt henholdsvis Boligbebyggelse, Forretningsbebyggelse eller industriel Bebyggelse. Herved vil man imødegaa de alvorlige Ulemper, som den hidtidige planløse Sammenblanding af disse forskellige Bebyggelser har medført til betydelig Gene for alle Parter. At en Del Industriforetagender voldes nærliggende Boliger Gene ved Larm, Lugt o. lign., er jo velkendt, men Boliger, der støder op til en Fabrik, kan ogsaa af økonomiske Grunde være en Hindring for en paakrævet Udvidelse af Fabriksanlægget. Derfor maa det hilses med Tilfredshed, at den nye Byggelov aabner Mulighed for at afgrænse Byggeomraader, saa at man undgaar den nuværende uheldige Sammenblanding af forskellige Slags Bebyggelse.

Lovforslagets Kapitel 6, §§ 31—40, omfatter en Række Bestemmelser om Regulering. Denne Regulering maa siges at være en betydelig Nydannelse inden for Byggeslovgivningen. Principielt er det ikke noget nyt, idet Vandløbsloven, Byplanloven og Loven om Jordfordeling i Sønderjylland indeholder ganske de samme Principper, men det er et helt nyt Omraade, der her indrages under disse Principper.

I Bemærkningerne til det af Københavns Kommunalbestyrelse udarbejdede Lovforslag findes følgende Motivering for det nævnte Kapitel i Lovforslaget, som jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse vil citere:

„Byens Styre staar i Dag, med sit

Ansvar for at skaffe sunde og gode Bebyggelsesforhold i Byen som Helhed, over for den Kendsgerning, at store Dele af Byen, i Ly af en ufyldstgørende Lovgivning, henligger udbyggede paa en i bebyggelsesmæssig Henseende uforvarlig Maade. Skal der for Bysamfundet knytte sig nogen virkelig Interesse til en ny Byggelov, er det simpelt hen en Nødvendighed, at der aabnes en Mulighed for at naa til en Ændring af disse Forhold. Naturligvis maa der vises skyldigt Hensyn til de privatøkonomiske Interesser, som er bundne til den saaledes tilstedeværende, om end i sig selv slette Bebyggelse. En Afvikling maa derfor kræve en rimelig Tid, og Borgerne maa yderligere have Krav paa, at en saadan Regulering sikres gennemført ud fra saglige, i det almene Vel grundede Hensyn. Man foreslaar derfor hele det Regulerings-Institut, som maa siges at være en væsentlig Nydannelse i Lovforslaget, henlagt under en selvstændig Myndighed, Reguleringskommissionen.“

Denne Reguleringskommission skal i Henhold til § 40 bestaa af 5 Medlemmer, som skal repræsentere Samfundets, Grundejernes og Realkreditens forskellige Interesser, og for de to Medlemmers Vedkommende kræves bestemte juridiske Kvalifikationer. Reguleringskommissionen skal saaledes være en af den kommunale Bygningsmyndighed uafhængig Myndighed. Det er Reguleringskommissionen, som træffer Afgørelse om de i §§ 32—36 omhandlede Udrædningsplaner. Ogsaa Magelægsforslag skal afgøres af Reguleringskommissionen, naar der ikke paa anden Vis kan opnaas Enighed. Der tillægges Reguleringskommissionen en betydelig Beføjelse med Hensyn til Ændring eller Ophævelse af bestaaende Servitutter og den dermed eventuelt forbundne Erstatning. I Lovforslagets § 39 er der paa en Række Punkter fastsat Bestemmelser om Reguleringskommissionens Myndighed.

Selv om der i § 55 staar, at en Beboelseslejlighed skal have en saadan Størrelse, at den frembyder et i enhver Henseende fuldt forsvarligt Opholdssted for Mennesker, vil jeg alligevel udtrykke min Tilfredshed med, at man i Folketinget har faaet indsat en Bestemmelse om Minimumsmaal for Størrelsen af Opholdsrum. Det er derved lovfæstet, at ethvert Opholdsrum, derunder Køkken, skal have et Gulvareal paa mindst 6 m². Jeg tror, at det er rigtigt paa dette Omraade at faa fastslaaet en saadan Minimumsgrænse.

Noget helt nyt inden for Byggeslovgiv-